



ความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืช ในโครงการแก้มลิงบึงบ้านขอม อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดจันทบุรี

0.60

Diversity of Phytoplankton in The Monkey Cheeks Water Detention Project's (Bung Ban Khom) Under Royal Initiative of His Majesty, Chanthaburi Province

คณิศร ล้อมเมตตา*, สิทธิพัฒน์ แพร้วฉ่า, อุมารินทร์ มัจชาเกื้อ

Kanisorn Lommetta, Sittipat Phaewcham, Umarin Matchakuea

คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี 22000

Faculty of Agricultural Technology, Rambhaibarni Rajabhat University, Chanthaburi 22000 Thailand

*Corresponding author E-mail: aquatech.rbru@gmail.com

(Received: February 22 2019.; Revised : July 5 2019.; Accepted : July 19 2019)

บทคัดย่อ

การศึกษาความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืชในบึงบ้านขอมและสระน้ำบ้านหนองส่วน จังหวัดจันทบุรี ในเดือนกุมภาพันธ์ และสิงหาคม 2560 และศึกษาคุณภาพน้ำบางประการ ได้แก่ อุณหภูมิ ความเป็นกรดเป็นด่าง การนำไฟฟ้า ปริมาณของแข็งละลายน้ำรวม ความเค็ม ความโปร่งแสง ปริมาณออกซิเจนละลายน้ำ ความเป็นด่าง ความกระด้าง และโนมเนี่ย-ไนโตรเจน ในตระหง่าน ออร์โกรอสเฟต และคลอโรฟิลล์เอ แพลงก์ตอนพืชที่พบทั้งหมด 31 ชนิด ใน 27 สกุล 6 ชั้น โดยกลุ่มสาหร่ายสีเขียวมีจำนวนนิ่มมากที่สุด 16 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 51.61 รองลงมา ได้แก่ สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน พบ 5 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 16.13 ไดออะตอน พบ 5 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 16.13 ไดโนแฟลกเจลเลต พบ 3 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 9.68 ยูกลินอยด์ พบ 1 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 3.23 และ คริสโซไฟต์ พบ 1 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 3.23 แพลงก์ตอนพืชชนิดเด่น ได้แก่ *Desmidium baileyi*, *Gloeocystis* sp. และ *Sphaerocystis* sp. ซึ่งเป็นสาหร่ายสีเขียว *Dinobryon* sp. (คริสโซไฟต์) และ *Peridinium* sp. (ไดโนแฟลกเจลเลต) โดยมีค่าดัชนีความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืชค่อนข้างต่ำ ($0.852-1.019$) เมื่อจากแหล่งน้ำเป็นน้ำสะอาดมีสารอินทรีย์น้อย ถูกจัดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ 2 ของแหล่งน้ำผิวดิน (เกณฑ์คุณภาพน้ำดี) สามารถใช้ประโยชน์เพื่อทำการอุปโภค บริโภค โดยต้องผ่านกระบวนการปรับปรุงคุณภาพน้ำทั่วไปก่อน

คำสำคัญ : แพลงก์ตอนพืช, ความหลากหลาย, บึงบ้านขอม, จันทบุรี

Abstract

A study on species diversity of phytoplankton with the water qualities at The Monkey Cheeks Water Detention Project's (Bung Ban Khom) under Royal Initiative of His Majesty, Chanthaburi Province was conducted during February and August, 2017. The results showed that phytoplankton was found in 31 species of 27 genera 6 class. Identified as green algae 16 species (51.61 %), blue-green algae 5 species (16.13 %), diatoms 5 species (16.13%), dinoflagellates 3 species (9.38%), euglenoids 1 species (3.23%) and crysophyte 1 species (3.23%). The dominant species belong to *Desmidium baileyi*, *Gloeocystis* sp., *Sphaerocystis* sp. *Dinobryon* sp. *Peridinium* sp. The index of species diversity of phytoplankton was 0.85-1.02. The water quality comparing surface water quality standards index, it is concluded that these reservoirs could be classified as being oligotrophic condition and type II water quality standard (good condition). It can be used to consume after passing the process of water improvement.

Keywords : phytoplankton, species diversity index, Bung Ban Khom, Chanthaburi



บทนำ

โครงการแก้มลิงบึงบ้านขอม อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดจันทบุรี เป็นโครงการที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ได้ขอให้สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ นำความกราบบังคมทูลพระราชครุณของพระราชทานโครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อช่วยเหลือราษฎร ในพื้นที่หมู่ที่ 5, 6 และ 7 ของตำบลท่าช้าง ซึ่งประสบปัญหาภัยน้ำท่วมและขาดแคลนน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค ในฤดูแล้ง โดยสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยการขุดลอกบึงบ้านขอมซึ่งเป็นบึงธรรมชาติดินที่มีพื้นที่บางส่วนของหมู่ที่ 5 และ 7 ที่อยู่บริเวณรอบๆ ให้มีความจุมากขึ้น และปรับปรุงอาคารระบายน้ำของบึงแห่งนี้ให้มีประสิทธิภาพในการทดน้ำและระบายน้ำให้ดีขึ้น (กรมชลประทาน, 2551) ใน การขุดลอกบึงบ้านขอมนี้ อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศในแหล่งน้ำตามธรรมชาติทางประการ เนื่องจากเดิมบริเวณดังกล่าว มีต้นไม้ต้นเดียวซึ่งเป็นจำนวนมาก ต้นขึ้นล่างมีความเป็นกรด เมื่อทำการขุดลอกส่งผลให้น้ำในบึงมีความเป็นกรดและสิ่งมีชีวิตจำนวนมากไม่สามารถดำรงชีวิตรอยู่ได้ จึงควรมีการศึกษาสภาพทั่วไปตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของแหล่งน้ำ เพื่อให้ทราบถึงสภาพกรณีของแหล่งน้ำ สำหรับนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการแหล่งน้ำ ด้านต่างๆ เช่น การเกษตร การประมง และการใช้น้ำในการอุปโภคบริโภค ได้อย่างเหมาะสมต่อไป

การศึกษาที่นิยมใช้เพื่อตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศในแหล่งน้ำวิธีหนึ่ง คือ การศึกษาชนิด ปริมาณ และความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืชในแหล่งน้ำนั้นๆ เนื่องจากแพลงก์ตอนพืชเป็นสิ่งมีชีวิตอันดับต้นในห่วงโซ่อุปทาน ซึ่งสามารถเปลี่ยนสารอนินทรีย์ให้เป็นสารอินทรีย์จากการกระบวนการสังเคราะห์แสง และสามารถถ่ายทอดพลังงานและสารอาหารในรูปสารอินทรีย์ไปยังสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ในโซ่อุปทาน จึงนับว่าเป็นกลุ่มสิ่งมีชีวิตที่มีบทบาทควบคุมระบบนิเวศและประชากรสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำ นอกจากนี้แล้ว

แพลงก์ตอนพืชแต่ละชนิดสามารถเจริญเติบโตในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน จึงสามารถใช้ตรวจสอบความอุ่นสมบูรณ์ นลพิษจากสารอินทรีย์ และสารเคมีได้อีกด้วย (ลัดดา วงศ์รัตน์, 2542)

จากการสำรวจพื้นที่ 14 ของสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะนำไปประยุกต์ใช้สำหรับบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ บริเวณดังกล่าว นอกจากนี้แล้วการศึกษาความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืชยังมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการอุปโภคบริโภคในโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (อพ.สร.) อีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาความหลากหลายและการแพร่กระจายของแพลงก์ตอนพืช ในบึงบ้านขอม และแหล่งน้ำใกล้เคียง (สระน้ำบ้านสงวน) จังหวัดจันทบุรี ช่วงฤดูร้อนและฤดูฝน
- เพื่อศึกษาคุณภาพน้ำทางประการในบึงบ้านขอม และแหล่งน้ำใกล้เคียง (สระน้ำบ้านสงวน) จังหวัดจันทบุรี ช่วงฤดูร้อนและฤดูฝน

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการวิเคราะห์ขึ้นและปริมาณของแพลงก์ตอนพืช โดยทำการเก็บตัวอย่าง ในช่วงฤดูร้อน (เดือนกุมภาพันธ์ 2560) และช่วงฤดูฝน (เดือนกันยายน 2560) และทำการวิเคราะห์คุณภาพน้ำทางประการ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- กำหนดจุดเก็บตัวอย่างครอบคลุมพื้นที่โครงการ แก้มลิงบึงบ้านขอม อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 4 จุด และแหล่งน้ำใกล้เคียง (สระน้ำบ้านหนองสงวน) จำนวน 2 จุด (ตารางที่ 1 ภาคที่ 1)

ตารางที่ 1 จุดเก็บตัวอย่างในการศึกษาความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืช บริเวณบึงบ้านขอม และสระน้ำบ้านสงวน

สถานีเก็บตัวอย่าง	พิกัด	
	ละติจูด	ลองติจูด
จุดที่ 1 (Station 1 : ST1)	12°38'59.04" N	102°6'45.03" E
จุดที่ 2 (Station 2 : ST2)	12°38'52.80" N	102°6'53.92" E
จุดที่ 3 (Station 3 : ST3)	12°38'40.83" N	102°7'4.75" E
จุดที่ 4 (Station 4 : ST4)	12°38'37.17" N	102°6'51.32" E
จุดที่ 5 (Station 5 : ST5)	12°38'8.12" N	102°7'19.81" E
จุดที่ 6 (Station 6 : ST6)	12°38'21.71" N	102°7'6.43" E



ภาพที่ 1 แผนที่แสดงจุดสำรวจ ในโครงการแก้มลิงบึงบ้านขอมอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดจันทบุรี
ที่มา : ปรับปรุงจาก <http://www.thaigooglearth.com>

2. ดำเนินการเก็บข้อมูลคุณภาพน้ำภาคสนาม ได้แก่ อุณหภูมิ (temperature), ความเป็นกรดเป็นด่าง (pH), ความนำไฟฟ้า (conductivity) ของแข็งละลายน้ำรวม (TDS) และความเค็ม (salinity) ด้วยเครื่องมือวิเคราะห์น้ำโมเดลแบบพกพา โดยทำการหย่อนเครื่องลงไปในน้ำที่ระดับความลึก 30-50 เซนติเมตร และวัดความโปร่งแสงของน้ำ โดยใช้ เศคคิธีส (secchi disk) และเก็บตัวอย่างน้ำเพื่อนำมาวิเคราะห์ปริมาณออกซิเจนละลายน (DO : dissolved oxygen) สภาพด่าง (alkalinity) ในเตรท (nitrate) ฟอสฟेट (phosphate) ปริมาณคลอรอฟิลล์ เอ (chlorophyll a) โดยวิธีที่อธิบายไว้ใน มาตรฐาน ตรวจสารสกัด แล้วจารุวรรณ สมศรี (2528) และ standard method for examination of water and wastewater (APHA, 1992)

3. เก็บตัวอย่างแพลงก์ตอนพืช โดยทำการเก็บตัวอย่างน้ำที่ระดับความลึก 50 เซนติเมตร กรองผ่านถุงแพลงก์ตอนขนาดช่องตา 20 ไมครอน นำตัวอย่างแพลงก์ตอนที่ได้ใส่ขวดเก็บตัวอย่างที่มีฝาปิดอย่างดี ดองตัวอย่างแพลงก์ตอนในน้ำยาฟอร์มาลิน ความเข้มข้น 4 เปอร์เซ็นต์ ทำการเก็บสถานีละ 3 ขวด

4. ศึกษาชนิดและความหนาแน่นของแพลงก์ตอนพืช ทำการตรวจวิเคราะห์ชนิดของแพลงก์ตอนพืชภายในตัวกล้องจุลทรรศน์ กำลังขยายสูง โดยใช้เอกสารอ้างอิงในการวิเคราะห์ชนิดแพลงก์ตอนพืชของลัคดา วงศ์รัตน์ (2544), Prescott (1981) และ Smith (1950) และนับจำนวนแพลงก์ตอนพืชภา.ย.โดยใช้สไลเดอร์นับแพลงก์ตอน (sedgewick-rafter counting chamber) ขนาดความจุ 1 มิลลิลิตร นับจำนวนตัวอย่างละ 3 ขวด จากนั้นคำนวณเพื่อหาปริมาณแพลงก์ตอนพืชที่พบมีหน่วยเป็นหน่วย/ลูกบาศก์เมตร ในการนับจะนับเซลล์ทั้งที่เป็นเซลล์เดียว โคลนี หรือสันสาย นับคละกันไป (โดย 1 เซลล์ = 1 หน่วย, 1 โคลนี/สาย = 1 หน่วย) (ลัคดา วงศ์รัตน์ และโสภณา บุญญาภิวัฒน์, 2546)

5. วิเคราะห์ร้อยละขององค์ประกอบชนิด และหาค่าดัชนีความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืช โดยใช้ Shannon-Wiener's diversity index (สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน, 2556) จากสูตร



$$H = - \sum_{i=1}^s (P_i) (\ln P_i)$$

เมื่อ P_i = สัดส่วนระหว่าง จำนวน unit ของแพลงก์ตอน
พืชแต่ละชนิด (n_i) ต่อ จำนวนแพลงก์ตอน
พืชทั้งหมด (N) ในแต่ละสถานี
 S = จำนวนชนิดหรือกลุ่มองแพลงก์ตอนทั้งหมด
ในแต่ละสถานี

(species) ใน 27 สกุล (genus) 6 ขั้น (class) 3 ดิวิชัน (division)
ได้แก่ ดิวิชันไซยาโนไฟตา (Division Cyanophyta) คลอรอไฟตา
(Division Chlorophyta) และ ดิวิชันโครโนไมไฟตา (Division
Chromophyta) (ตารางที่ 2) โดยพบกลุ่มสาหร่ายสีเขียว
(Class Chlorophyceae) มีจำนวนชนิดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ
51.61 ของจำนวนชนิดที่พบทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ สาหร่าย
สีเขียวแกมน้ำเงิน (Class Cyanophyceae) ไดอะтом (Class
Bacillariophyceae) ไดโนแฟลกเจลเลต (Class Dinophyceae)
ยูกลินอยด์ (Class Euglenophyceae) และ คริสโซไฟต์ (Class
Chrysophyceae) พบร 5, 5, 3 และ 1 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 16.13,
16.13, 9.68 และ 3.23 ตามลำดับ (ภาพที่ 2)

ผลการวิจัย

1. องค์ประกอบชนิดของแพลงก์ตอนพืช

จากการศึกษาความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืช
บริเวณบึงบ้านขอม (โครงการแก้ไขอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
จังหวัดจันทบุรี) และ สะระน้ำบ้านส่งวน พบร แพลงก์ตอนพืช 31 ชนิด

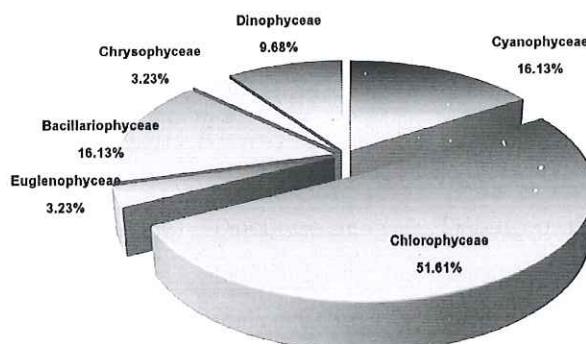
ตารางที่ 2 แพลงก์ตอนพืชที่พบบริเวณบึงบ้านขอมและสะระน้ำบ้านส่งวน

Class	Order	Family	Scientific name	A	B
Division Cyanophyta					
Cyanophyceae	Chroococcales	Chroococcaceae	<i>Aphanothecace sp.</i>	✓	
			<i>Gloeocapsa sp.</i>	✓	
	Nostocales	Oscillatoriaceae	<i>Oscillatoria sp.</i>	✓	✓
			<i>Planktonlyngbya sp.</i>	✓	
		Nostocaceae	<i>Nostoc sp.</i>	✓	
Chlorophyceae	Tetrasporales	Palmellaceae	<i>Gloeocystis sp.</i>	✓	✓
			<i>Sphaerocystis sp.</i>	✓	✓
	Chroococcales	Coelastraceae	<i>Coelastrum sp.1</i>	✓	
			<i>Coelastrum sp.2</i>	✓	
		Oocystaceae	<i>Ankistrodesmus spiralis</i>	✓	
			<i>Planktosphaeria gelatinosa</i>	✓	
Zygnematales	Zygnemataceae		<i>Mougeotia scalaris</i>	✓	
		Mesotaeniaceae	<i>Gonatozygon sp.</i>	✓	
		Desmidiaceae	<i>Bambusina sp.</i>	✓	✓
			<i>Closterium sp.</i>	✓	✓
			<i>Cosmarium sp.</i>		✓
			<i>Desmidium baileyi</i>	✓	✓
			<i>Desmidium sp.</i>	✓	✓
			<i>Spondylosium sp.</i>		✓
			<i>Triploceras gracile</i>	✓	
			<i>Hyalotheca sp.</i>	✓	✓
Euglenophyceae	Euglenales	Euglenaceae	<i>Trachelomonas sp.</i>	✓	



Class	Order	Family	Scientific name	A	B
Division Chlorophyta					
Bacillariophyceae	Bacillariales	Fragilariaceae	<i>Fragilaria</i> sp.	✓	
		Tabellariaceae	<i>Tabellaria</i> sp.	✓	
		Eunotiaceae	<i>Eunotia</i> sp.1	✓	✓
			<i>Eunotia</i> sp.2	✓	
		Naviculaceae	<i>Navicula</i> sp.	✓	✓
Chrysophyceae	Ochromonadales	Dinobryaceae	<i>Dinobryon</i> sp.	✓	✓
Dinophyceae	Gonyaulacales	Ceratiaceae	<i>Ceratium hirundinella</i>	✓	
	Peridiniales	Peridiniaceae	<i>Peridinium wisconsinense</i>	✓	✓
			<i>Peridinium</i> sp.	✓	✓

หมายเหตุ A หมายถึง บึงบ้านข้อม, B หมายถึง สระน้ำบ้านส่วน, ✓ หมายถึง พบรแพลงก์ตอนพืช



ภาพที่ 2 องค์ประกอบชนิด (ร้อยละ) ของแพลงก์ตอนพืชที่พบในบึงบ้านข้อมและสระน้ำบ้านส่วน

แพลงก์ตอนพืชที่พบในบึงบ้านข้อมมีจำนวน 26 ชนิด ใน 23 สกุลมากกว่าที่พบในสระน้ำบ้านส่วน ซึ่งพบแพลงก์ตอนพืช 18 ชนิด ใน 13 สกุล (ตารางที่ 2) และพบสาหร่ายสีเขียว มีจำนวนนิมามากที่สุด 14 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 53.85 ของจำนวนชนิดที่พบทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ สาหร่ายสีเขียวแกรมน้ำเงิน ไดโนแฟลกเจลเลต โดยรวม ยูกลินอยด์ และคริสโซไฟต์ พบ 5, 3, 2, 1 และ 1 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 19.23, 11.54, 7.69, 3.85 และ 3.85 ตามลำดับ สำหรับสระน้ำบ้านส่วน พบสาหร่ายสีเขียวมากที่สุด เช่นเดียวกัน โดยมีจำนวนนิมามากที่สุด 9 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 50.00 ของจำนวนชนิดที่พบทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ ไดอะตอน, ไดโนแฟลกเจลเลต, สาหร่ายสีเขียวแกรมน้ำเงิน และ คริสโซไฟต์ พบ 5, 2, 1, และ 1 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 27.78, 11.11, 5.56 และ 5.56 ตามลำดับ ถัดไปพบจำนวนนิมิดของแพลงก์ตอนพืชมากกว่าในฤดูร้อนทั้งบริเวณบึงบ้านข้อมและสระน้ำบ้านส่วน (ตารางที่ 3) แพลงก์ตอนพืชนี้นิมเด่นที่พบทุกสถานีและทุกช่วงเวลา ที่เก็บตัวอย่าง ได้แก่ *Gloeocystis* sp., *Sphaerocystis* sp., *Desmidium baileyi*, *Dinobryon* sp. และ *Peridinium* sp.

2. ปริมาณและความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืช

ปริมาณแพลงก์ตอนพืชเฉลี่ยบริเวณบึงบ้านข้อมและสระน้ำบ้านส่วนมีค่าเท่ากับ 6,310 และ 5,889 หน่วย/ลูกบาศก์เมตร ตามลำดับ ทั้ง 2 แหล่งน้ำพบปริมาณสาหร่ายสีเขียวอยู่ในสัดส่วนสูงที่สุด โดยบริเวณบึงบ้านข้อม พบสาหร่ายสีเขียวเฉลี่ย 4,276 หน่วย/ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 64.49 รองลงมา ได้แก่ ไดโนแฟลกเจลเลต สาหร่ายสีเขียวแกรมน้ำเงิน คริสโซไฟต์ โดยรวม และยูกลินอยด์ โดยพบปริมาณเฉลี่ย 907, 685, 586, 115 และ 62 หน่วย/ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 13.67, 10.33, 8.84, 1.73 และ 0.94 ตามลำดับ และในสระน้ำบ้านส่วนซึ่งเป็นแหล่งน้ำใกล้เคียง พบสาหร่ายสีเขียวสูงที่สุดเฉลี่ย 3,511 หน่วย/ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 59.62 รองลงมา ได้แก่ ไดอะตอน คริสโซไฟต์ ไดโนแฟลกเจลเลต และสาหร่ายสีเขียวแกรมน้ำเงิน โดยพบปริมาณเฉลี่ย 1,340, 494, 420 และ 124 หน่วย/ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 22.76, 8.38, 7.13 และ 2.11 ตามลำดับในฤดูฝนพบปริมาณของแพลงก์ตอนพืชมากกว่าในฤดูร้อนทั้งบริเวณบึงบ้านข้อมและสระน้ำบ้านส่วน (ตารางที่ 3)



ตารางที่ 3 ปริมาณ (หน่วย/ตุ่นบาร์เก้เมตร) และองค์ประกอบของเพลิงดัดสำราญในเบงบานสองน้ำบานสองน้ำ (กุลมาร์ท์ และ สิงห์ตาม 2560)

ปัจจัยสำรวจน้ำ	Cyanophyceae	Chlorophyceae	Euglenophyceae	Bacillariophyceae	Chrysophyceae	Dinophyceae	จำนวน	รวม				
	ปริมาณ	ร้อยละ	ปริมาณ	ร้อยละ	ปริมาณ	ร้อยละ	ปริมาณ	ร้อยละ	ปริมาณ	ชนิด	ปริมาณ	
จุดสำรวจน้ำ												
1	530	8.83	3,960	65.96	247	4.11	247	8.14	531	8.84	12	6,004
2	442	7.60	3,323	57.15	-	-	212	3.65	742	12.76	1,096	18.85
3	-	-	2,506	61.98	-	-	-	-	742	18.35	795	19.66
4	1,767	16.58	7,316	68.64	-	-	-	-	371	3.48	1,205	11.31
เฉลี่ย	685	10.33	4,276	64.49	62	0.94	115	1.73	586	8.84	907	13.67
5	248	3.75	3,632	54.96	-	-	1,713	25.92	544	8.23	471	7.13
6	-	-	3,390	65.60	-	-	968	18.73	442	8.55	368	7.12
เฉลี่ย	124	2.11	3,511	59.62	-	-	1,340	22.76	494	8.38	420	7.13
จำนวนชนิด	5	16.13	16	51.61	1	3.23	5	16.13	1	3.23	3	9.68
เดือนที่สำรวจน้ำ												
กุมภาพันธ์ 2560												
เบงบานชลอม	610	11.83	3,174	61.54	71	1.38	106	2.06	474	9.19	723	14.02
สระบุรีบานสองน้ำ	149	2.79	2,903	54.27	-	-	1,191	22.27	526	9.83	580	10.84
สิงหาคม 2560												
เบงบานชลอม	760	9.38	5,378	66.37	53	0.65	124	1.53	698	8.61	1,090	13.45
สระบุรีบานสองน้ำ	99	1.55	4,119	64.44	-	-	1,489	23.29	425	6.65	260	4.07
												6,392



สำหรับค่าดัชนีความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืช ซึ่งเป็นดัชนีที่ใช้ประกอบเพื่อพิจารณาลักษณะความหลากหลายของประชาชุมชนแพลงก์ตอนพืชและลักษณะคุณภาพสิ่งแวดล้อม พบร้า ทั้ง 2 แหล่งน้ำ มีค่าดัชนีความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืช ไม่แตกต่างกันมากนัก โดยดัชนีความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืช ในบึงบ้านขอมโดยรวมมีค่าเท่ากับ 1.12 และสร่าน้ำบ้านสงวนมีค่า

เท่ากับ 1.09 เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืชตามช่วงเวลา พบร้า บึงบ้านขอมมีค่าดัชนีความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืชในฤดูร้อนและฤดูฝน เท่ากับ 1.10 และ 1.08 ตามลำดับ ส่วนสร่าน้ำบ้านสงวนมีค่าดัชนีความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืช เท่ากับ 1.05 และ 1.10 ตามลำดับ (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 จำนวนชนิด และดัชนีความหลากหลาย ของแพลงก์ตอนพืชในบึงบ้านขอมตามฤดูกาลสำรวจและเดือนที่สำรวจจากการสำรวจในฤดูร้อนและฤดูฝน

	บึงบ้านขอม						สร่าน้ำบ้านสงวน		
	ST1	ST2	ST3	ST4	รวม	ST5	ST6	รวม	
ฤดูร้อน (กุมภาพันธ์)									
จำนวนชนิด	9	11	9	12	19	11	10	13	
ค่าดัชนีความหลากหลาย	0.89	1.02	0.92	0.95	1.10	0.97	0.97	1.05	
ฤดูฝน (สิงหาคม)									
จำนวนชนิด	11	9	8	16	23	13	12	17	
ค่าดัชนีความหลากหลาย	0.93	0.90	0.85	1.02	1.08	0.99	1.02	1.10	
รอบปี									
จำนวนชนิด	12	12	10	16	26	14	13	17	
ค่าดัชนีความหลากหลาย	0.95	1.01	0.92	1.03	1.12	1.02	1.05	1.09	

3. คุณภาพน้ำ

ผลการศึกษาคุณภาพน้ำ พบร้า ทั้ง 2 แหล่งน้ำมีค่าไม่แตกต่างกันมากนัก ทั้งนี้คุณภาพน้ำในบึงบ้านขอมและสร่าน้ำบ้านสงวนมีค่าเฉลี่ยของอุณหภูมิ ความนำไฟฟ้า ความเค็ม ความโปร่งแสง และความกระด้าง ในช่วงฤดูร้อนสูงกว่าช่วงฤดูฝน แต่มีค่าเฉลี่ยความเป็นกรดเป็นด่าง ปริมาณของเชิงลักษณะน้ำร่วมปริมาณออกซิเจนละลายน้ำ สภาพด่าง แอมโมเนีย-ในโตรเจนในเทรอ-ในโตรเจน และօร์โนฟอสเฟต ในช่วงฤดูร้อนต่ำกว่าช่วง

ฤดูฝน และทั้ง 2 แหล่งน้ำมีสภาพเป็นกรด คือ ค่าความเป็นกรด เป็นด่างของน้ำในบึงบ้านขอมช่วงฤดูร้อนและฤดูฝน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 และ 5.08 ตามลำดับ ค่าสภาพด่างเฉลี่ย 6.91 และ 9.63 มิลลิกรัม แคลเซียมคาร์บอเนต/ลิตร ตามลำดับ ส่วนสร่าน้ำบ้านสงวนมีค่าความเป็นกรดเป็นด่างเฉลี่ยเท่ากับ 5.05 และ 6.12 ตามลำดับ และค่าสภาพด่างเฉลี่ยเท่ากับ 12.50 และ 13.80 มิลลิกรัม แคลเซียมคาร์บอเนต/ลิตร ตามลำดับ ปริมาณคลอรอฟิลล์เอ มีค่าน้อยมากไม่สามารถตรวจวิเคราะห์ได้ (ตารางที่ 5)



ตารางที่ 5 คุณภาพน้ำในบึงบ้านขอมและสระน้ำบ้านสงวน จังหวัดจันทบุรี

คุณภาพน้ำ	บึงบ้านขอม		สระน้ำบ้านสงวน	
	ถ้วน (ก.พ.)	ถ้วน (ส.ค.)	ถ้วน (ก.พ.)	ถ้วน (ส.ค.)
อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	27.22 ± 0.13	26.88 ± 0.34	27.96 ± 0.11	27.05 ± 1.20
ความเป็นกรดเป็นด่าง (pH)	4.40 ± 0.22	5.08 ± 0.35	5.06 ± 0.01	6.12 ± 0.16
ความนำไฟฟ้า (ไมโครเชลเดนต์ / เซนติเมตร)	100.00 ± 3.46	97.25 ± 4.99	261.50 ± 0.71	218.50 ± 4.95
ปริมาณของแข็งละลายน้ำร่วม (มิลลิกรัม / ลิตร)	0.07 ± 0.00	0.26 ± 0.17	0.17 ± 0.00	0.35 ± 0.15
ความเค็ม (พีพีที)	0.05 ± 0.01	0.02 ± 0.00	0.12 ± 0.00	0.06 ± 0.01
ความโปร่งแสง (เมตร)	3.39 ± 0.61	3.15 ± 0.71	3.68 ± 0.04	3.05 ± 0.07
ปริมาณออกซิเจนละลายน้ำ (มิลลิกรัม / ลิตร)	7.49 ± 0.34	7.50 ± 0.22	6.05 ± 0.35	6.24 ± 0.09
ความเป็นด่าง (มิลลิกรัม แคลเซียมคาร์บอเนต / ลิตร)	6.91 ± 3.27	9.63 ± 4.64	12.50 ± 2.60	13.80 ± 0.57
ความกรดด่าง (มิลลิกรัม แคลเซียมคาร์บอเนต / ลิตร)	33.20 ± 19.04	30.03 ± 13.48	39.21 ± 1.18	36.10 ± 1.56
แอมโมเนีย-ไนโตรเจน (มิลลิกรัม / ลิตร)	0.06 ± 0.02	0.08 ± 0.04	0.07 ± 0.01	0.12 ± 0.04
ไนโตรท-ไนโตรเจน (มิลลิกรัม / ลิตร)	0.24 ± 0.14	0.31 ± 0.07	0.24 ± 0.14	0.42 ± 0.01
อะโรบิฟอสเฟต (มิลลิกรัม / ลิตร)	0.30 ± 0.49	0.39 ± 0.57	0.30 ± 0.49	0.60 ± 0.73
คลอโรฟิลล์ เอ (ไมโครกรัม / ลิตร)	nd	nd	nd	nd

หมายเหตุ nd = not detectable

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืชในบึงบ้านขอมและสระน้ำบ้านสงวน ในช่วงถ้วน (เดือนกุมภาพันธ์ 2560) และช่วงถ้วน (สิงหาคม 2560) พบรอยแพลงก์ตอนพืชทั้งหมด มี 31 ชนิด ใน 27 สกุล 6 ชั้น ใน 3 ดิวิชัน ได้แก่ ดิวิชันไซยาโนไฟต้า คลอโรไฟต้า และโครโนไฟต้า โดยพบสาหร่ายสีเขียวมีจำนวนชนิดมากที่สุด 16 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 51.61 รองลงมา ได้แก่ สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน 5 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 16.13 โดยтом พบ 5 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 16.13 ไดโนแฟลกเจลเลต พบ 3 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 9.38 ยูกเลียนอยด์ พบ 1 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 3.23 และคริสโซไฟต์ พบ 1 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 3.23 แพลงก์ตอนพืชชนิดเด่น 'ได้แก่' *Desmidium baileyi*, *Gloeocystis* sp., *Sphaerocystis* sp., *Dinobryon* sp. *Peridinium* sp. โดยจำนวนชนิดของแพลงก์ตอนพืชที่พบใกล้เคียงกับการศึกษาความหลากหลายชนิด

ของแพลงก์ตอนพืชในอ่างเก็บน้ำแม่ถาง จังหวัดแพร่ ในเดือนเมษายน ถึง ตุลาคม 2559 ซึ่งพบสาหร่ายสีเขียวมีจำนวนชนิดสูงที่สุด เช่นเดียวกัน แต่มีแพลงก์ตอนพืชชนิดเด่นแตกต่างกัน 'ได้แก่' *Pseudoanabaena* sp., *Cylindrospermopsis* sp. และ *Oscillatoria* sp. (ปฏิพันธ์ สันป่าเป้า และคณะ, 2560) ทั้งนี้เนื่องจากสภาพน้ำในบึงบ้านขอมและสระน้ำบ้านสงวนความเป็นกรดเป็นด่างต่ำ คือ มีค่า 4.40-6.12 แพลงก์ตอนชนิดเด่นที่พบ จึงเป็นชนิดที่สามารถอาศัยและเจริญเติบโตได้ในน้ำอ่อนหรือน้ำที่มีคุณสมบัติเป็นกรด มีรายงานว่า *Dinobryon* sp. เป็นแพลงก์ตอนชนิดเด่นที่พบในน้ำที่มีความเป็นกรดมาก คือ มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างระหว่าง 4.0-4.8 (Round, 1973) แตกต่างจากอ่างเก็บน้ำแม่ถางซึ่งมีสภาพค่อนข้างเป็นด่าง ความเป็นกรดเป็นด่าง 8.79-9.27 แพลงก์ตอนพืชชนิดเด่นจึงเป็นกลุ่มสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินซึ่งสามารถดำรงชีวิตในแหล่งน้ำที่มีสภาพด่างได้ดี



เมื่อพิจารณาปริมาณแพลงก์ตอนพืช พบว่า ปริมาณแพลงก์ตอนพืชเฉลี่ยที่พบในบึงบ้านขอมมีค่าสูงกว่าที่พบในสระน้ำบ้านสงวน ซึ่งเป็นแหล่งน้ำที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกัน คือ มีปริมาณแพลงก์ตอนพืช 6,631 หน่วย/ลบ.ม. และ 5,889 หน่วย/ลบ.ม. ตามลำดับ แต่สถานีที่พบสูงที่สุด คือ สถานีที่ 4 ในบึงบ้านขอม 10,659 หน่วย/ลบ.ม. ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานีที่ 4 เป็นบริเวณประศุระบายน้ำซึ่งจะมีการไหลของมวลน้ำจากบึงมาร่วมกับบริเวณดังกล่าว ทำให้มีปริมาณแพลงก์ตอนพืชสูงกว่าบริเวณอื่น อย่างไรก็ได้ ปริมาณของแพลงก์ตอนพืชในการศึกษาที่มีค่าน้อยแตกต่างจาก การศึกษาความหลากหลายชนิดของแพลงก์ตอนพืชในอ่างเก็บน้ำแม่กำถาง จังหวัดแพร่ ของปฏิพันธ์ สันปานป้า และคณะ (2560) แม้ว่า จะมีจำนวนชนิดใกล้เคียงกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากคุณภาพน้ำในบึงบ้านขอมและสระน้ำบ้านสงวนมีสภาพไม่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของแพลงก์ตอนพืช คือ มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างต่ำตั้งที่ กล่าวมาแล้วข้างต้น และยังมีค่าสภาพด่างต่ำ คือ มีค่าอยู่ในช่วง 6.91-13.80 มิลลิกรัม แคลเซียมคาร์บอเนต/ลิตร เมื่อเทียบกับ อ่างเก็บน้ำแม่กำถาง ซึ่งมีค่าอยู่ในช่วง 123-172 มิลลิกรัม แคลเซียมคาร์บอเนต/ลิตร โดยสภาพด่างจะช่วยให้กำลังผลิตของแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น เพราะจะทำให้พืชน้ำสามารถใช้ประโยชน์จากธาตุฟอฟอรัส และธาตุอาหารที่จำเป็นอื่นๆ ได้ดีขึ้น และเมื่อพิจารณาปริมาณของแพลงก์ตอนพืชตามช่วงเวลา พบว่า ในช่วงฤดูฝน (ติงหาคม) มีปริมาณแพลงก์ตอนพืชสูงกว่าฤดูร้อน (กุมภาพันธ์) ทั้งในบึงบ้านขอม และสระน้ำบ้านสงวน เนื่องจากในช่วงฤดูฝนมีความเข้มข้นของธาตุอาหาร ได้แก่ ความเข้มข้นของแอมโมเนีย ในเตรท และออร์โธฟอสเฟต ซึ่งเป็นธาตุอาหารหลักที่แพลงก์ตอนพืชนำไปใช้ในการเจริญเติบโตและเพิ่มจำนวนสูงกว่าในฤดูร้อน (บุสยา ปล้องอ่อน และคณะ, 2559) และน้ำจากภายนอกที่ไหลลงมาในช่วงฤดูฝนยังช่วยลด ความเป็นกรดของแหล่งน้ำทั้ง 2 ส่งผลให้แพลงก์ตอนพืชมีจำนวน ชนิดและปริมาณเพิ่มมากขึ้น สำหรับองค์ประกอบของแพลงก์ตอนพืชตามปริมาณเป็นร้อยละ พบว่า ทั้งในฤดูร้อนและฤดูฝนมีสาหร่าย สีเขียวเป็นองค์ประกอบหลัก โดยพบร้อยละ 61.54-66.37 ในช่วงฤดูร้อน และร้อยละ 54.27-64.44 ในฤดูฝน สอดคล้องกับครัญญา ยั้มย่อง (2561) ซึ่งกล่าวว่าในระบบนิเวศน้ำจีดสาหร่ายสีเขียวเป็นแพลงก์ตอนพืชที่พบมากที่สุดในทุกดูกุก

คุณภาพน้ำในบึงบ้านขอมและสระน้ำบ้านสงวน มีการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาลที่มีการศึกษาไม่มากนัก และมีสภาพเป็นกรด คือ มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างมีค่าต่ำ 4.00-6.12 เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวมีสภาพดินเปรี้ยวโดยเฉพาะบริเวณบึงบ้านขอม ซึ่งเดิมมีต้นเสเม็ดซีดเป็นจำนวนมาก ก่อนมีการขุดบึงเพื่อแก้ไขปัญหาแหล่งน้ำให้แก่ชุมชน ส่วนปริมาณธาตุอาหารทั้งในบึงบ้านขอมและ

สระน้ำบ้านสงวนมีค่าต่ำข้างสูง คือ ปริมาณในเตรท-ในเตรเจน และออร์โธฟอสเฟต มีค่าอยู่ในช่วง 0.24-0.42 และ 0.15-0.60 มิลลิกรัม/ลิตร อาจจะเนื่องมาจากกระบวนการชะล้างปูจากสวนผลไม้ของเกษตรกรลงสู่บ้านขอมและสระน้ำบ้านสงวน อย่างไรก็ได้คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำทั้ง 2 มีค่าอยู่ในเกณฑ์แหล่งน้ำประเภทที่ 2 ตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน และจัดว่าเป็นน้ำคุณภาพดี สะอาด มีปริมาณสารอินทรีย์น้อย เนื่องจากมี *Dinobryon sp.* เป็นแพลงก์ตอนพืชชนิดเด่นที่สุด ฟิบรophilus และคณะ (2550) ใช้เป็นตัวชี้บ่งชี้คุณภาพน้ำดี แต่ไม่เหมาะสมสำหรับการดำเนินชีวิตและการเจริญเติบโตของสิ่งมีชีวิตในน้ำ เพราะความเป็นกรดเป็นด่างที่เหมาะสมและที่พบในแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วไปรวมมีค่าอยู่ในช่วง 6.5-9.0 (เมตรี ดวงสวัสดิ์ และจารุวรรณ สมศิริ, 2528) นอกจากนี้ แล้วยังพบว่า ค่าสภาพด่างของน้ำต่ำมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 6.91-13.80 มิลลิกรัม แคลเซียมคาร์บอเนต/ลิตร ซึ่งบ่งบอกถึงปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์สะสมน้อยและน้ำไม่ค่อยอุดมสมบูรณ์ (Boyd, 1979) ดังจะเห็นได้จากแพลงก์ตอนพืชมีปริมาณน้อย เมื่อเทียบกับแหล่งน้ำอื่นๆ ค่าดัชนีความหลากหลายทางชีวภาพของแพลงก์ตอนพืช 0.85-1.02 ซึ่งมีค่าน้อยเมื่อเทียบกับระบบนิเวศโดยทั่วไปที่ความมีค่าดัชนีความหลากหลายอยู่ในช่วง 1.50-3.50 (Magurran, 2004) ปริมาณคลอโรฟิลล์เอชซึ่งแสดงถึงความอุดมสมบูรณ์ในแหล่งน้ำมีค่าน้อยมากจนไม่สามารถวิเคราะห์ได้

กล่าวโดยสรุป จากการศึกษาความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืช บริเวณโครงการแก้มลิงบึงบ้านขอม พบว่า บริเวณบึงบ้านขอมและสระน้ำบ้านสงวนเป็นแหล่งน้ำที่สะอาดมีสารอินทรีย์น้อย จัดเป็นแหล่งน้ำประเภทที่ 2 ตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แต่ไม่เหมาะสมสำหรับการเจริญเติบโตของแพลงก์ตอนพืช เนื่องจากมีสภาพเป็นกรด ทำให้มีแพลงก์ตอนพืชเพียงบางกลุ่มที่สามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้แต่เจริญเติบโตได้ไม่ดีเท่าที่ควร นับว่าเป็นแหล่งน้ำที่ขาดความอุดมสมบูรณ์ คือ มีจำนวนชนิดปริมาณ และดัชนีความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืชค่าต่ำกว่าการศึกษาในแหล่งน้ำทั่วไป อย่างไรก็ได้ในช่วงฤดูฝนซึ่งมีน้ำจากภายนอกมาช่วยลดความเป็นกรด จะพบจำนวนชนิดและปริมาณของแพลงก์ตอนพืชสูงกว่าในช่วงฤดูร้อนซึ่งสภาพน้ำมีความกรดสูงกว่า

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการศึกษาการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของประชากรแพลงก์ตอนพืชและคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทราบการเปลี่ยนแปลงและสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต



เอกสารอ้างอิง

- กรมชลประทาน. (2551). รายงานการศึกษาเบื้องต้น โครงการ
แก้มลิงบึงบ้านขอม ต.ท่าช้าง อ.เมือง จ.จันทบุรี.
[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://irrigation.rid.go.th/rid9/sv/pijarana/report/2551/RR.17-51.pdf>. 2559.
- ปฏิพันธ์ สันป่าเป้า และคณะ. (2560). ความหลากหลายชนิดของ
แพลงก์ตอนพืชและความสัมพันธ์ต่อกุณภาพน้ำใน
อ่างเก็บน้ำ แม่ถาง จังหวัดแพร่. แก่นเกษตร. 45 (4) :
663-674.
- บุสยา ปล่องอ่อน และคณะ. (2559). การแพร่กระจายของ
แพลงก์ตอนพืชและคุณภาพน้ำในพื้นที่เพาะเลี้ยง
สัตว์น้ำชายฝั่งบริเวณอ่าวบ้านดอน จังหวัดสุราษฎร์ธานี.
สารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 24 (4) : 588-598.
- ยุวดี พิรพพิศาล และคณะ. (2550). การประเมินคุณภาพน้ำใน
แหล่งน้ำน้ำนิ่งโดยใช้แพลงก์ตอนพืชชนิดเด่นด้วย
AARL-PP Score. สารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง.
1 (1) : 71-81.
- ไมตรี ดวงสวัสดิ์ และจารุวรรณ สมศิริ. (2528). คุณสมบัติของน้ำ
และวิธีการวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางการประมง.
กรุงเทพฯ : สถาบันประมงน้ำจืดแห่งชาติ.
- ลัตดาวงศ์รัตน์. (2542). แพลงก์ตอนพืช. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.
- ลัตดาวงศ์รัตน์ และสกุณา บุญญาภิวัฒน์. (2546). คู่มือวิธีการเก็บ
และวิเคราะห์แพลงก์ตอน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.
- ครัญญา ยิ่มย่อง. (2561). ดัชนีชีวภาพเพื่อบ่งชี้คุณภาพของระบบ
น้ำเค้นน้ำจืด. ว. วิทย. มข. 46 (3) : 408-417.
- สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน. (2556). ความหลากหลาย
ทางชีวภาพในป่าชายเลน อ่าวพังงา. ชุมนุมสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- APHA. (1992). Standard Method for Examination of
Water and Waste Water. Washington D.C. :
American Water Works Association and Water
Environment Federation. American Public
Health Association.
- Boyd, C. E. (1979). Water Quality in Warm Water Fish
Ponds. Alabama : Agricultural Experiment
Station Auburn University.
- Maugurran, A. E. (2004). Measuring Biological Diversity.
Blackwell.
- Prescott, G. W. (1981). How to Know the Freshwater
Algae. The Picture Key Nature Series Wm. C.
Iowa : Company Publishers Dubugue.
- Round, F. E. (1973). The Biology of the Algae, 2nd ed.
London : Macmillan Ltd.
- Smith, G. M. (1950). The Fresh Water Algae of the United
States. 2nd ed. New York : Megraw-Hill Book Co.

รายละเอียดของวารสาร

ชื่อวารสาร : วารสารวิจัยรำไพพรรณี

Journal Name : Rajabhat Rambhai Barni Research Journal

ชื่อบรรณาธิการ : รองศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์มาศ สุขกสี

ชื่อย่อของวารสาร :

Abbreviation Name: RRBR

ISSN : 1906-327X

E-ISSN :

ที่อยู่สำหรับการติดต่อ : สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี 41 บ. 5
ถ.รัษฎาคดีชุมูล ต.กำช้าง อ.เมือง จ.จันทบุรี 22000

เจ้าของ : สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี /
Research and Development Institute, Rambhai Barni
Rajabhat University

จำนวนฉบับต่อปี : 3

Email: research_rbru2010@hotmail.com

Website: <https://www.tci-thaijo.org/index.php/RRBR>

TCI กลุ่มที่ : 2

สาขาวิชาหลักของวารสาร : Social Sciences

สาขาวิชย่อยของวารสาร : Business, Management and Accounting / Decision Sciences / Social Sciences

หมายเหตุ :

ข้อมูล Citation และ Publication ของวารสาร

ข้อมูลของวารสาร	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Citation	2	5	4	5	3	7	16	4	1	0
Publication	38	46	39	44	60	55	60	40	0	0
Citation / Publication	0.05	0.11	0.1	0.11	0.05	0.13	0.27	0.1	0	0

กลุ่มของวารสารในฐานข้อมูล TCI

